

MECANISMES DE FORMACIÓ DE LA TOPONÍMIA ÀRAB AL *DJUZ* D'INCA

GUILLEM ROSSELLÓ BORDOY

L'estudi que es presenta avui als assistents a les I^{es} Jornades d'Estudis Locals organitzades per l'Ajuntament d'Inca està basat en un intent de recerca sobre la situació administrativa del districte de **Inkân** mitjançant les informacions extretes del *Llibre del Repartiment de Mallorca*.¹ L'anàlisi de la toponímia permet anar més enllà de la simple traducció dels topònims. D'acord amb els interrogants que planteja l'historiador, un simple llistat de noms de lloc pot aportar un cabal de referències no sempre esbrinades a partir d'altres tècniques de investigació.

El *djûz* d'**Inkân** estava format per 116 establiments agrícoles que varen pertànyer a la porció reial i que Jaume I, a la vegada, va repartir entre els seus mainaders. Com a tal districte fou una part important de l'illa de **Mayûrqa** que ha quedat segmentat en una sèrie de municipis, dels quals el terme actual d'Inca no n'és més que una petita part. Ara per ara no es pot establir quines de les possessions enregistrades al *Llibre del Repartiment* o *Llibre del Rei* són les que integren en l'actualitat el terme d'Inca. En aquest sentit el meu estudi al referir-se al districte o *djûz* d'**Inkân** abasta el territori que ara comprén els termes municipals d'Inca, Campanet, Bugar, Caimari, Selva, Mancor i Sa Pobla de Uialfàs.

La informació aportada pel cadastre establert al moment de la conquesta catalana és molt variada i en aquesta ocasió tan sols voldria donar a conèixer els trets principals obtinguts a partir d'una acurada anàlisi d'aquest text. La recerca està en una fase inicial i, a dir veritat, encara no s'ha pogut aconseguir treure-li tot el suc al document.

¹ La informació està recollida directament dels textos originals del *Llibre del Repartiment* conservats a l'Arxiu del Regne de Mallorca A.R.M. (Còdex llatino-àrab, Còdex llatí i Còdex català), Arxiu de la Corona d'Aragó A. C.A. (Còdex llatí) i Arxiu Capitular de la Seu de Mallorca A. C. S.M. (Còdex llatí), prescindint de les edicions fins ara a l'abast dels investigadors.

Les referències ens donen a conèixer des de la toponímia a l'organització social i de manera especial ens il·lustren sobre els canvis imposats pels nous dominadors en aquesta. Consider que, malgrat tot, és possible establir unes línies d'investigació, vull repetir una vegada més, inicials que crec no han estat mai aplicades a la història de la nostra ruralia.

Respecte a l'organització agrària del districte d'**Inkân** trobam dos tipus fonamentals d'establiments: l'alqueria i el rafal, és a dir, 68 alqueries, 45 rafals i tres llocs que els escrivans deixaren sens definir la seva categoria: BILAMALA, AXILA i MANCOR, els tres foren propietats d'una gran extensió no habitual entre les altres del mateix.

Deixant de banda aquesta qüestió, sobre la qual serà prudent tornar-hi més endavant observam la presència d'una ALCARIAT AZOCH o sia **al-qaryat as-sûq** (= alqueria del mercat) que reflecteix de manera especial el lloc on es celebrava el mercat setmanal. Dit topònim no és exclusiu d'**Inkân**. Al *Repartiment* el trobam a altres indrets i a la *Remenbrança de Nunyo Sanç*² és l'antecedent directe de la vila de Manacor. De moment no sabem si l'esmentat nom de lloc és l'indret on després es va aixecar la vila de Inca, emperò en aquest sentit cal recordar que al referir-se al rafal ALMERII l'Escrivà va deixar una nota aclaratòria que recorda que està «prop de la vila». Aquesta nota ens fa pensar que endemés de les dues categories abans establertes, al moment d'escriure el *Repartiment* existia quelcom d'especial a Inca amb superior categoria, extensió o importància arquitectònica que uns simples rafals o alqueries.

Recordem que al districte de SIXNEU es recull una referència semblant que no es repeteix a cap altre indret del document. No és hora de polemitzar sobre l'existència de viles o pobles a la Mallorca musulmana. Habitualment es nega tal existència, malgrat tot és una qüestió sobre la qual cal retonar-hi en algun moment.

En quant a l'extensió dels diferents establiments agraris es pot considerar que els percentatges més elevats corresponen a aquelles de grandària mitjana, entre 4 i 6 jovades. Resta per aclarir en què consistia tal mesura. Totes les opinions sobre la qüestió no acaben de convèncer-me i molt manco la definició clàssica de què la jovada és l'espai que es pot llaurar mitjançant un parell de bísties al llarg d'un dia, puix el fet està sotmés a tant de condicionants que és millor deixar-la de banda i cercar una explicació més plausible, per difícil que sia trobar-la.

Extensions de les propietats del districte d'Inkân:

1	jovada	1
2	jovades	3
3	jovades	12
4	jovades	18

² Mut Calafell, A. i Rosselló Bordoy, G.: *La Remenbrança de Nunyo Sanç. Una relació de les seves propietats a la ruralia de Mallorca*. Palma, C. de Cultura, 1993, 116-117.

5	jovades	19
6	jovades	19
7	jovades	2
8	jovades	11
9	jovades	2
10	jovades	6
12	jovades	8
14	jovades	1
15	jovades	2
18	jovades	2
20	jovades	3
23	jovades	1
24	jovades	1
30	jovades	1

En alguns casos les propietats de menor extensió patiren una mena de concentració parcel·lària reflectida en determinat nombre de mainaders que per les circumstàncies que sien, reuniren dues o més propietats. Cal pensar que aquest fet anava vinculat a la seva participació especial a l'afer i a les condicions establertes segons els lligams feudals que els unien amb els barons de més alta categoria.

Un fenomen invers es pot veure en el cas de determinats col·lectius que després de reunir un elevat número de finques les havien de repartir després entre els seus components. Aquest seria el cas pel que fa al districte d'**Inkân** del homes de Barcelona, dels de Lleida i els jueus de l'Almudayna.

Els mainaders que concentraren diverses propietats foren Arnau de Montroig (6 + 6), Berenguer de Moncada (8 + 3 + 5); Martí Ferrándiz (3 + 2); Meem Périz (4 + 12); Pere Martel (4 + 8); Paborde de Tarragona (5 + 20 + 10 + 20 + 20). Directament quedaren en mans del Rei En Jaume vuit establiments que després pasaren tres d'ells a l'Infant En Pere de Portugal, un a Pere Lay i un altre a Bernat Martí.

Els llinatges dels barons catalans, Montroig i Moncada, són prou importants i justifiquen una concentració de propietats d'acord amb el que aportaren a l'expedició. Pere Martell gaudia d'un tracte especial, el Paborde de Tarragona anava acompanyat de la seva pròpia mainada i els magnats aragonesos, Ferrándiz i Périz, tenien uns vincles especials amb la figura del Monarca, fins i tot els esmentats reberen algunes altres possessions a altres zones de la part reial i que en aquesta ocasió no analitzam.

Deixant de banda els lligams senyorials que es mantenien entre senyors i mainaders es de tot punt convenient recordar que el canvi en l'orientació agrària imposada a les terres de bell nou conquistades obligava a una redistribució del territori.

Tots els col·lectius esmentats i amb tota seguretat podríem afegir en el grup al Paborde de Tarragona, hagueren de subdividir les terres assignades. Com ho feren

és altra història. No sabem com es va dur a bon termini perquè no s'ha fet una investigació acurada sobre el tema que ens permeti esbrinar com va ser la posterior evolució dels territoris repartits.

Pel que fa als sistemes de denominació de les propietats inqueres al llarg de l'època islàmica podem observar que el percentatge més nombrós es refereix als antropònims o noms de persona. És un sistema habitual a qualsevulla època mitjançant el que un territori determinat sia conegut pel nom del seu propietari. En conseqüència la desaparició d'aitals topònims sol ser molt ràpida puix el canvi de propietari dóna lloc a un canvi immediat. Els antropònims recollits son 31 més 4 que formen part d'altres topònims compostats a partir de diferents elements. El percentatge és 28,68 %.

Antropònims

1. Abdella abn Alhacen
2. Abdella bin Abderahamain
3. Abe Muezar
4. Abe Rabyme
5. aben Aamor
6. aben Bazzo
7. aben Bothaina
8. aben Bunel
9. aben Danum
10. aben Halaz, Arrahuyn
11. aben Haldun
12. aben Neffa
13. aben Neffe
14. aben Petracan
15. aben Xerif
16. aben Zale
17. abeni Atda
18. abenu Abdela
19. abn Elhazen
20. Abo Bazat
21. Abo Lazat
22. Ali aben Abdela...
23. Azmeth abn Alhazen
24. Enmet Arrahin
25. Hacin aben Ali Huzabi
26. Lup mine bi...
27. Mahomat aben lafia aben Xerif
28. Mahomet aben Abdon

29. Mahomet aben Iafia
30. Mahomet abn Alhacen
31. Mahomet himn Ahag
32. Maymon aben Hut
33. Munem aben Ayza
34. Tale aben Ali
35. Teit abn Alaciin

Segueixen en importància els noms derivats d'accidents geogràfics, sien hidrònims, sien orònims. Amb un total de 14 exemplars abasten el 11,47 %. Entre els hidrònims s'observen un LAIN o sia **al-'ayn** (= la font), LOYON ALGARBIA i LOYAN EXARQUIA, deformació de **al-'uyûn al garbiya** (= les fonts occidentals) i de **al-uyûn ash-sharqûiya** (= les fonts orientals); HUATEL-que cal relacionar-lo amb **wâd** (= riu) i una terminació **el** no esbrinada encara i les dues HUYER ALFAZ (de 3 jovades) i HUAYAR ALFAZ (d'una jovada) que cal intepretar-les com a grafies diferents de **'uyûn al-fahs** (= les fonts de la plana) que donen lloc al nom medieval de Huyalfas o sia l'actual Sa Pobra.

Els accidents geogràfics de caràcter orogràfic estan representats per un LUCH ABEN XERIF i UN LUC ABEN DANUM. La primera part és conflictiva. Habitualment es considera com a pervivència d'un **lucus** llatí (=bosc sagrat) emperò cal pensar també en un **ludjdj** (= penyassegat) tal com vàrem explicar a la *Remenbrança*.³ La segona part del nom de lloc són antropònims que els defineixen i que han estat contabilitzats en el llistat de noms de persona recollits.

Els altres orònims són XUAIP que seria el diminutiu **shu'ayb** de **sh'ib** (= con-gost, freu, barranc entre muntanyes), encara que podria tractar-se d'un antropònim si recordam l'existència del Xuaip documentat a la *Crònica reial*.⁴ La interpretació pot resultar conflictiva puix com a tal nom de persona **Shu'ayb** no és freqüent a l'o-nomàstica àrab andalusina, fins i tot podríem afirmar que és un nom totalment aliè als usos i costums establerts per tal de designar a les persones. Si el redactor de la *Crònica* utilitzà el nom de la finca per identificar al seu propietari és cosa que se'ns escapa, encara que sia plausible. ATHIN pot derivar de **at-în** (= fang) amb inclusió de l'article determinat.

SANTI ANI és altre dels topònims conclitius per quant està relacionat amb els noms suposadament hagiogràfics. De totes maneres la pervivència a Campanet de Santiani, a un coster pronunciat ens fa pensar que la relació amb **sanad** (= costa, pujada) no és gaire desgavellada, la qüestió és trobar un ètim escaient per a la segona part del topònim.

³ Mut Calafell, A. i Rosselló Bordoy, G.: *La Remenbrança de Nunyo Sanç*... 59-63.

⁴ Jaume I: *Crònica o Llibre dels feits*, 98. Veure Soldevila, F.: *Les quatre grans cròniques*, Barcelona, Ed. Selecta, 1983, p. 53.

D'altra banda ALGEIR està relacionat amb **al-gâr** (= la cova) i ALGEBELI és un denominatiu o paraula que indica procedència, derivat de **djabal** (= montanya) i que podriem traduir com a alqueria del muntanyenc.

El propi nom que serveix per identificar el districte Incha o Inqua deriva d'**Inkân**, grafia determinada pel text àrab del *Repartiment*, seria un orònim al parer d'origen bereber i el seu significat (= peu de mont) és prou congruent amb la topografia del territori.⁵

Accidents geogràfics:

<i>hidrònims</i>	1. Huatel
	2. Huayar Alfaz
	3. Huyer Alfaz
	4. Lain
	5. Loion algarbia
	6. Loyan exarquia
<i>orònims</i>	1. Algebeli
	2. Algeir
	3. Athin
	4. Incha, Inqua
	5. Luc aben Danum
	6. Luch aben Xerif
	7. Santi Anni
	8. Xuaip

Els topònims provinents de noms tribals o clànics segueixen en importància. Són 14 o sia un 11,47 %. Dins del costum de l'època hem de reconèixer que és un minvat percentatge, en extrem reduït i que contrasta amb l'abundància observada a altres zones. En aquest grup trobam un nom tribal Marniza, d'origen bereber, semblant als que es deformen en les actuals Vernissa de Sta. Margalida i de Lluçmajor. La resta ens dóna poques referències, tots ells són noms de família, generalment d'origen àrab. L'índex de pervivència és també molt reduït: Biniaroi, Biniatzent i Binisetí, serien els principals fòssils conservats.

Tal volta seria oportú incloure dins d'aquesta nòmina el topònim Mancor que es pot relacionar també amb el Manacor recollit a la *Remenbrança...*, el qual d'acceptar-se la proposta de Miquel Barceló tendria un origen bereber, tal volta un epònim de caràcter clànic.

⁵ Barceló, M.: «Un topònim berber més: Manqur, Manaqur > Mancor, Manacor» a *B.S.A.L.*, Palma, 1985, XLI, 35-36.

Tribals o clànics:

1. Bani Caodin, Beni Ali bi
2. Beni Ali bi Bani Caodin⁶
3. Beni Atzen
4. Beni Aziza
5. Beni Calel
6. Beni Har
7. Beni Racha
8. Beni Rasohel
9. Beni Rocaibi
10. Beni Roy
11. Beni Setir axarquia
12. Benu Gezen
13. Mancor
14. Marniza

Els noms derivats d'elements arquitectònics s'entén en un sentit ample puix es considera com a tal tot el referit a un treball manual de l'home per tal de bastir un lloc, un habitacle, fins i tot un jardí, encara que en aquest cas no sempre han de tenir elements d'obra que complementin el seu contingut. Són molts pocs, tan sols 6 que abasten un percentatge de 4,91.

En primer lloc cal dirigir l'atenció a dos derivats de **al-qarya** (= alqueria): ALCA-RIAT AZOCH, ja esmentat, o sia **al-qaryat as-sûq** (= l'alqueria del mercat) i CARIA ARAZECH, en el qual el segon element no pot identificar-se de moment encara que presenti alguna semblança amb AZOCH, cosa que ens fa pensar si no seria una errada de l'Escrivà. Com a tals alqueries l'element arquitectònic està perfectament justificat.

Trobam també un ALMADRABA acompanyat del nom del propietari ENMET ARRAHIN, que deriva d'**al-madraba** (= la teulera) origen de l'actual Mandrave als voltants de la vila d'Inca. ARRAHUYN també amb el nom del propietari ABEN HALAZ, podria venir de rahâ (= molí) amb una terminació de dual, degenerada, que hauria de ser **ar-rahayân** (= els dos molins). Observem que la mateixa arrel està representada en el nom del propietari de ALMADRABA que en realitat seria una deformació de un **Ahmad ar-râhî**, o sia Ahmed el moliner.

ALGENEN i ALHANNAT poden ser derivats d'**al-djînân**, plural d'**al-djanna** (= hort, jardí).

⁶ Barceló, M.: «A Mayurqa: qui eren els 'Beni Sicdin'?» *B.S.A.L.* Palma, 1983, XXXIX, 499-502. Reproduït a *Sobre Mayurqa*, Palma, 1984, 129-132.

Elements arquitectònics:

1. Alcariat Azoch
2. Algenen
3. Alhannat
4. Almadraba
5. Arrahuyn aben Halaz
6. Caria Arazech

Els noms d'ofici formen una categoria definida dins la llengua àrab. Generalment adopten una morfologia especial reflectida per la combinació dels tres radicals, dels quals el segon es reduplica i allarga la seva vocal. Aquest seria el cas del topònim ATHAUAPI, derivat de **at-tawwâbî** (= el fabricant de toves), ètim de l'actual Talapi entre Búger i Sa Pobla. El mateix topònim està documentat a la *Remenbrança*.⁷

Dins aquest grup cal afegir aquells altres noms que sens adoptar l'esmentada forma gramatical indiquen que el portador exerceix o ha exercit un càrrec o ha realitzat un determinat fet. Així trobam ALHAZIN i ALHAZEN, derivats d'**al-hâzin** (= el tresorer); ALHAG que vé d'**al-hâdjî** (= aquell que ha fet la peregrinació a La Meca) i ALMOXERIF, deformació d'**al-mushrif** (= el recaptador d'impostos). El que no podem aclarir és si la finca que portava qualsevol d'aquests noms era propietat d'un artesà, d'un funcionari, fins i tot d'un pelegrí o si tal nom era en recordança d'un avantpassat que havia exercit tal funció. En el cas de ATHAUAPI la troballa d'una terrisseria en aquell indret donaria molta llum al problema.

El conjunt abasta cinc noms amb un 4,09 %.

Noms d'ofici:

1. Alhag Almengi
2. Alhazen
3. Alhazin
4. Almoxerif
5. Athauapi

Entre les possibles pervivències de la llengua emprada a Mallorca abans de l'època islàmica podríem incloure quatre noms de lloc. Dos d'ells BILAMALA i BILELA recorden el llatí **villa** en sentit d'explotació agrària pròpia de l'època tardoromana. Precisament al referir-se a BILAMALA l'Escrivà no indicà la seva categoria agrària. Seria la resta d'una vil·la tardoromana? Seria l'ètim del mot velar que encara ara vol designar uns restes de poblat talaiòtic? Sens trobar l'emplaçament de la tal BILAMALA fa mal dir-ho.

⁷ Mut Calafell, A. i Rosselló Bordoy, G.: *La Remenbrança de Nunyo Sanç*... 112-113.

ALMAIORI podria ser un hibridisme de l'article determinat i el llatí **maior** i MASARELLA, possiblement origen de la Massanella actual. És un topònim que ha fet correr rius de tinta.⁸ De moment les quatre formes recollides suposen tan sols el 3,27 %.

Pervivències del llatí:

1. Almaiori
2. Bilamala
3. Bilela
4. Masarella

Finalment trobam un denominatiu o sia el nom que indica l'origen geogràfic de la persona que el porta. ALMERII, de **al-mâr'îi** (= aquell que prové de Almeria). El percentatge tan sols és del 0,81%.

Denominatiu:

1. Almerii

Amb igual percentatge tenim l'únic nom derivat de vegetal AZEITONA, de **az-zaytûn** (= l'oliva), curiosament Mallorca no restà dins l'àmbit lingüístic d'aquesta arrel i avui es manté dins de l'àrea de l'oliva i l'olivera. El percentatge és també del 0,81 %.

Els mecanismes de formació dels topònims del districte d'**Inkân** no són excessius com es pot comprovar a altres indrets. Manquen molts dels sistemes de formació i els percentatges habituals presenten alteracions evidents entre les quals el més característic, al meu entendre, és l'escassa incidència dels noms tribals o clànics.

D'altra banda cal remarcar que els topònims que encara resten sens identificar suposen un número molt elevat. Són en total 42 noms de lloc i el percentatge és del 34,42 %, és a dir, el més alt d'entre tots els analitzats.

Sens identificar, de moment:

1. Acrexpi
2. Adducutz
3. Aducutz
4. Agratex
5. Agrestes
6. Albaranca
7. Albeti

⁸ Alcover - Moll, *Diccionari Català Valencià Balear*, sub voce. Mascaró Pasarius, J.: *Corpus de Toponímia*, sub voce, Coromines - Mascaró: *Onomasticon Cataloniae. Toponímia antiga de les Illes Balears*, Barcelona, 1989, sub voce. En especial veure Galmés de Fuentes, Álvaro: «Sobre toponímia mozàrabe balear», *Anaquele*, Madrid, 1992, III, 309.

8. Alcaxal
9. Alharayat
10. Alharix
11. Alhualit
12. Alhuarzuci
13. Almerendi
14. Alxaritx
15. Allelutx
16. Anaya
17. Annaxtira
18. Arracli
19. Arraya
20. Arretli
21. Atdaarix
22. Atzat
23. Axila
24. Azzar
25. Buclus
26. Buja
27. Bujunar
28. Caimaritx
29. Campanet
30. Carroba
31. Carrobes
32. Caymarix
33. Hualma
34. Huariaron
35. Morages
36. Moscarix
37. Orioles
38. Ortella
39. Puniar
40. Rochament
41. Xiluar
42. Xubian

Ara bé una acurada investigació reduirà sens dubte aquesta nòmina, circumstància del tot punt necessària per quant en aquest grup trobam un gran nombre de supervivències toponímiques que de moment no és possible escatir els seus ètims. Així veim CAIMARITX i CAIMARIX, MORAGES, ORIOLES, XILUAR, MOSCARIX, CAMPANET, BUJA i BUJUNAR.

Les altres pervivències constatades són ALMADRABA (Mandrave); HUYER ALFAZ i HUYAR ALFAZ (Huyalfàs); ATHAUAPI (Talapi); SANTI ANNI (Santiani); ALGEBELLI (Gabel·li), MASARELLA (Massanella); BENI ROY (Biniaroi); BENI ATZEN (Biniatzent), BENI SETIR (Binisetí) i ABEN AAMAR (Biniamar), escampades al llarg i a l'ample del gran districte d'**Inkân**, avui segmentat i dividit en una sèrie de municipis.

La recerca dels possibles ètims modificarà els percentatges proposats emperò el més important que resta per fer en aquesta investigació és el poder determinar l'ordre en què els escrivans varen recollir els diferents noms de lloc que altre temps pertanyeren a l'actual Inca. És una de les informacions que a hores d'ara és la que més ens interessa. Aquesta és una tasca d'arxiu a partir de la qual podrem saber la transmissió del territori que els primers porcioners feren poc després de la conquesta. Això i altres coses ho deixarem per les properes Jornades d'Estudis Locals, si Allâh, clement i pietós, ho vol.

Apèndix: Relació de les propietats enregistrades al terme d'Inca

1. Abdella abn Alhacen	2. Abdella bin Abderahamain	3. Abe Muezar
4. Abe Rabyme	5. Aben Aamor	6. Aben Ali
7. Aben Bazzo	8. Aben Bothaina	9. Aben Bunel
10. Aben Haldun	11. Aben Neffa	12. Aben Neffe
13. Aben Petracan	14. Aben Zale	15. Abeni Atda
16. Abenu Abdela	17. abn Elhazen	18. Abo Bazat
19. Abo Lazat	20. Acrexpi	21. Adducutz
22. Aducutz	23. Agratex	24. Agrestes
25. Albaranca	26. Albeti	27. Alcariat Azoch
28. Alcaxal	29. Algebeli	30. Algeir
31. Algenen	32. Alhag Almengi	33. Alhannat
34. Alharayat	35. Alharix	36. Alhazen
37. Alhazin	38. Alhualit	39. Alhuezuci
40. Ali aben Abdela...	41. Almadraba ...	42. Almaiori
43. Almerendi	44. Almerii	45. Almoxerif
46. Alxarix	47. Allelutz	48. Anaya
49. Annaxtira	50. Arracli	51. Arrahuyn aben Halaz
52. Arraya	53. Arretli	54. Atdaarix
55. Athauapi	56. Athin	57. Atzat
58. Axila	59. Azeitona	60. Azmeth abn Alhazen
61. Azzar	62. Beni Ali bi Bani Caodin	63. Beni Atzen
64. Beni Aziza	65. Beni Calel	66. Beni Har
67. Beni Racha	68. Beni Rasohel	69. Beni Rocaibi
70. Beni Roy	71. Beni Setir axarquia	72. Benu Gezen

73. Bilamala	74. Bilela	75. Buclus
76. Buja	77. Bujunar	78. Caimaritz
79. Campanet	80. Caria Arazech	81. Carroba
82. Carrobes	83. Caymarix	84. Hacin aben Ali Huzabi
85. Hualma	86. Huariaron	87. Huatel
88. Huayar alfaz	89. Huyer Alfaz	90. Incha, Inqua
91. Lain	92. Loion algarbia	93. Loyan exarquia
94. Luc aben Danum	95. Luch aben Xerif	96. Lup mine bi...
97. Mahomat aben lafia
aben Xerif	98. Mahomet aben Abdon	99. Mahomet aben lafia
100. Mahomet abn Alhacen	101. Mahomet himn Ahag	102. Mancor
103. Marniza	104. Massarella	105. Maymon aben Hut
106. Morages	107. Moscarix	108. Munem aben Ayza
109. Orioles	110. Ortella	111. Puniar
112. Rochament	113. Santi Anni	114. Teit abn Alaciin
115. Xiluar	117. Xuaip	116. Xubian